

Kohtuasi C-370/23**Eelotsusetaotlus****Saabumise kuupäev:**

13. juuni 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovakkia)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

26. aprill 2023

Kaebaja:

Mesto Rimavská Sobota

Vastustaja:

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky

[...]

[kohtu nimetus, kohtuasja number]

KOHTUMÄÄRUS

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovaki Vabariigi kõrgeim halduskohus, Slovakkia), kohtuasjas **Mesto Rimavská Sobota** (Rymavská Sobota linn; kaebaja), asukoht [...] Rimavská Sobota, [...] [aadress, identifitseerimisnumber], keda esindas advokaadibüroo [...], [advokaadi andmed], kaebus **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky** (Slovaki Vabariigi põllumajanduse ja maaelu arengu ministeerium, Slovakkia; vastustaja), asukoht [...] [aadress] Bratislava, 25. juuni 2019. a otsuse [...] [asja number] seaduslikkuse kontrollimiseks, vaadates läbi kaebaja kassatsioonkaebust Krajský súd v Banskej Bystrici (maakonnakohus Banská Bystrica, Slovakkia) 13. mai 2020. aasta kohtuotsuse [...] [kohtuasja number] peale,

määras:

- I.** Najvyšší správní soud Slovenskej republiky (Slovaki Vabariigi kõrgeim halduskohus) **peatab** menetluse [...] [*õigusliku aluse viide riigisiseses õiguses*].
- II.** Najvyšší správní soud Slovenskej republiky (Slovaki Vabariigi kõrgeim halduskohus) **esitab** Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel Euroopa Liidu Kohtule **järgmise eelotsuse küsimuse:**

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 995/2010, milles sätestatakse puitu ja puittooteid turule laskvate ettevõtjate kohustused, artikli 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et puidu tasu eest turulelaskmiseks loetakse ka töötlemata puidu või küttepuidu müüki nimetatud määruse lisa 1 tähenduses, kui lepingu kohaselt töötab puidu ülles ostja, müüja juhendi alusel ja tema järelevalve all?

Põhjendav osa

- 1 Kassatsioonikohus on esitanud Euroopa Liidu Kohtule eelotsusetaotluse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 995/2010, milles sätestatakse puitu ja puittooteid turule laskvate ettevõtjate kohustused (edaspidi „määrus nr 995/2010“), artikli 2 punktide b ja c tõlgendamise kohta.

I.**Põhikohtuasi ja menetlus riigisisestes kohtutes**

- 2 Vastustaja määras 25. juuni 2019. aasta otsusega [...] [*asja number*] (edaspidi „vastustaja otsus“), koosmõjus Slovenská lesnícko-drevárska inšpekcia (Slovakkia metsanduse ja metsatööstuse inspeksioon) 10. aprill 2019. aasta otsusega [...] [*number*], (edaspidi „esimese astme otsus“) kaebajale seaduse nr 113/2018 puidu ja puittoodete siseturule toomise kohta ning millega muudetakse ja täiendatakse seadust nr 280/2017 abi ja toetuste andmise kohta põllumajanduse ja maaelu arengu valdkonnas ning seadust nr 292/2014 Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide panuse kohta ning millega muudetakse ja täiendatakse teatavaid seadusi (zákon č. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrobkov z dreva na vnútorný trh a o zmene a doplnení zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), mida on muudetud (edaspidi „puiduseadus“), § 17 lõike 5 punkti b alusel trahvi 2000 eurot muu haldusrikkumise toimepanemise eest puiduseaduse § 17 lõike 1 punkti c tähenduses, mille kaebaja pani väidetavalt toime, kuna ta ettevõtjana ei kohaldanud nõuetekohase hoolsuse süsteemi puiduseaduse § 4 lõigete 1, 2 ja 3 tähenduses. Kaebaja suhtes kehtestati ka parandusmeetmed.

- 3 Vastustaja nõustus, et kaebaja kui omavalitsusüksus on juriidiline isik seaduse nr 369/1990 kohaliku omavalitsuse korralduse kohta (zákon č 369/1990 Zb. o obecnom zriadení), mida on muudetud, § 1 lõike 1 tähenduses, kes seaduses sätestatud korras haldab iseseisvalt oma vara ja tulusid. Seega ei ole tegemist organisatsiooniga, mis ei olnud asutatud ärilistel eesmärkidel või mis ei saanud äritegevusega tegeleda.
- 4 Nõustudes esimese astme asutuse arvamusega, märkis vastustaja, et esitatud kassatšekkidest nähtub, et kaebaja müüs küttepuid otse füüsilistele isikutele [...]. Need kassatšekid viitasid vormidele „*oma tarbeks puidu tootmise luba*“ ja „*L4 43 puidu päritolutoend*“, kus on täpsustatud puidu liik – küttepuit – ja õige maht. Vastustaja oli seisukohal, et kuna tegemist oli küttepuidu esmamüügiga, siis pole vahet, kes puidu lõpuks üles töötas. Kuivõrd vastustaja arvates kauples kaebaja puidu/küttepuiduga, ei oma kaebaja ettevõtjana kvalifitseerimiseks tähtsust, kes sellisel viisil müüdavaid kaupu üles töötas või kas müüdi juba ülestöötatud puitu või kasvavat metsa selle hilisema ülestöötamise õigusega.
- 5 Vastustaja väitis ka, et haldustoimik sisaldas ka hanketeadet „*kasvava metsa müümiseks*“ ja koopiat müügilepingust [...] [*number*], millele kaebaja oli alla kirjutanud [...] [*kuupäev*] koos [...] [...] ostjaga [*ostja nimi*], samas kui artikli II lõikes 1 on sätestatud, et lepingu esemeks on müüja (kaebaja) kohustus „*müüa puidumassi*“ ja artikli II lõike 2 kohaselt võimaldab müüja ostjal „*puitu üles töötada*“. Lepingu edasistest sätetest nähtub, et pärast puidu ülestöötamist pidi „*puidumassi mõõtmine*“ toimuma kaebaja töötajate juuresolekul, s.t ka pärast puidu ülestöötamist jätkas kaebaja edasiste puidu müügi ja turulelaskmisega seotud tegevustega. Lepingu ese oli seega töötlemata puit. Ka antud juhul oli vastustaja seisukohal, et pole vahet, kes puidu üles töötas, seni kuni müüdi ainult puitu. Seetõttu oli kaebajal tema arvates ettevõtja staatus.
- 6 Tulenevalt asjaolust, et kaebaja kui ettevõtja ei kohaldanud nõuetekohase hoolduse süsteemi, jõudis vastustaja järeldusele, et puiduseaduse § 17 lõike 1 punkti c alusel pani kaebaja toime haldusrikkumise, ja määras talle selle eest trahvi.
- 7 Kaebaja esitas vastustaja otsuse peale kaebuse, väites, et kuna ta müüb kasvavat metsa koos selle ülestöötamise õigusega, siis ei ole tal ettevõtja staatus. Ühtlasi väljendas ta arvamust, et ta ei ole puitu ega puittooteid kunagi turustanud ega kasutanud oma äritegevuse raames. Sellega seoses leiab kaebaja, et tal ei olnud ettevõtja staatus, talle ei kehtinud puiduseaduse § 4 lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud kohustused ning teda ei saanud nende kohustuste täitmata jätmise eest karistada. Kaebaja viitas komisjoni 12. juuni¹ 2016 teatises C(2016), mis sisaldab nn. ettevõtte/isiku ettevõtjana määratlemise näitlikke stsenaariume, sisalduvale stsenaariumile 10a, mille kohaselt:

„Metsaomanik Z müüb ettevõttele A õiguse Z maal kasvava metsa ülestöötamiseks selle turustamise või A ärilise tegevuse käigus kasutamise eesmärgil.

1 Tõlkija märkus: viidatakse komisjoni 12. veebruari 2016. aasta teatisele C(2016) 755 final.

> *Ettevõtte A saab ettevõtjaks puidu ülestöötamise hetkest selle turustamise või A ärilise tegevuse käigus kasutamise eesmärgil.*

- 8 13. mai 2020. aasta kohtuotsusega [...] [kohtuasja number] (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“) jättis Krajský súd v Banskej Bystrici (maakonnakohus Banská Bystrica) (edaspidi „halduskohus“) kaebaja kaebuse rahuldamata. Käesolevas asjas lähtus halduskohus sellest, et põhimõttelise tähtsusega on välja selgitada, kas kaebajal on määruse nr 995/2010 artikli 4 lõike 2 kohaselt nõuetekohase hooldsuse süsteemi kohaldamise kohustus selle määruse artikli 6 tähenduses. Võttes arvesse asjaolu, et haldusasutuste viidatud juhtudel oli müügiobjektiks puit, tõdes halduskohus, et kaebaja ettevõtjana kvalifitseerimise seisukohalt ei oma tähtsust, kas sellist puitu müüakse kasvava metsana (selle ülestöötamise eest vastutab ostja) või alles pärast ülestöötamist. Igal juhul on tegemist puidu esmakordse turuleviimisega, s.o puidu tarnimisega mis tahes viisil ja sõltumata kasutatavast müügitehnikast, turustamiseks või kasutamiseks ärilise tegevuse käigus. Müügi esemeks oli küttepuit nimetatud määruse lisa nr 1 tähenduses.
- 9 Halduskohtu hinnangul on komisjoni teatise C(2016) [755 final] stsenaarium 10a vaid soovitus ja seda ei saa Slovaki Vabariigi territooriumil kohaldada ulatuses, mis ei vasta riigisiseste õigusaktide sätetele. Kaebaja valitud müügi mudelis puuduvad ostjal isegi nõuetekohase hooldsuse süsteemi loomist ja sisuliselt korrektset kohaldamist võimaldavad alusdokumendid, kuna ta ei ole kantud metsamajandajana metsaseaduses ette nähtud metsaregistrisse. Nõuetekohase hooldsuse süsteemi kohaldamise kohustuse üleandmine ostjale kahjustaks seega määruse nr 995/2010 ja metsaseaduse eesmärki. Kui kaebaja müüks realselt kasvava metsa ülestöötamise õiguse, peaks ostja saama metsamajandajaks, kes oleks muu hulgas kohustatud pidama metsarestit ja muid seotud registreid, mida aga ei toimunud.
- 10 Kaebaja esitas vaidlustatud kohtuotsuse peale kassatsioonkaebuse. Kaebaja on seisukohal, et viis, mille ta on valinud kasvava metsa müügiks, mispuhul töötab puidu töötab üles ostja, ei vasta määruse nr 995/2010 artikli 2 punktis b sätestatud mõistele „turulelaskmine“ ja seetõttu ei olnud tal ka ettevõtja staatust selle määruse artikli 2 punkti c tähenduses. Samal ajal viitas kaebaja uuesti komisjoni teatise C(2016) 755 final stsenaariumile 10a, mis tema arvates kehtib tema juhtumi puhul ja mille kohaselt ei tohiks teda liigitada ettevõtjaks.
- 11 Lisaks taotles kaebaja korduvalt, et kassatsioonikohus peataks kassatsioonkaebuse menetlemise ja esitaks Euroopa Liidu Kohtule eelotsuse taotluse määruse nr 995/2010 artikli 2 punkti c tõlgendamiseks, kuna käesolev juhtum puudutab vaidlust selle määruse tõlgendamise üle.
- 12 Vastustaja võttis kaebaja kassatsioonkaebuse suhtes seisukoha ja jäi põhimõtteliselt oma otsuses esitatud argumentide juurde. Ta rõhutas, et kaebajalt puitu ostvatel üksustel ei olnud isegi nõuetekohase hooldsuse süsteemi loomist ja kohaldamist võimaldavaid alusdokumente. Ainult kaebajal kui metsa majandajal

(kuna ta ei ole puidu ülestöötamise õigust kolmandale isikule üle andnud) on juurdepääs individuaalsetele dokumentidele, ta peab erinevaid seaduses nr 326/2005 metsade kohta (zákon č. 326/2005 Z. z. O lesoch), mida on muudetud (edaspidi lühidalt „metsaseadus“), nõutud registreid ja on registreeritud metsamajandajana nimetatud seaduse tähenduses, mis võimaldab tal kasutada nõuetekohase hooldsuse süsteemi rakendamiseks vajalikke dokumente. Kui kasvava metsa ülestöötamise õigus oleks tegelikult müüdnud, nagu kaebaja väidab, oleks ostja pidanud saama metsa majandajaks koos sellega kaasnevate õiguste ja kohustustega, mida antud juhul ei juhtunud. Vastustaja palub kassatsioonikohtul jätta kaebaja kassatsioonkaebus põhjendamatusesse tõttu rahuldamata.

II.

Liidu õigus

13 Määruse nr 995/2010 artikli 2 punktides b ja c on määratletud järgmised mõisted:

b) „turulelaskmine“ – puidu ja puittoodete mis tahes esmakordne tarnimine siseturule nende turustamiseks või kasutamiseks ärilise tegevuse käigus, olenemata kasutatavast müügiviisist, tasu eest või tasuta. Samuti hõlmab see tarnimist kaugside vahendusel sõlmitud lepingute alusel, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivis 97/7/EÜ tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral. Juba siseturule lastud puidust või puittoodetest valmistatud puittoodete tarnimine siseturule ei ole turulelaskmine;

c) „ettevõtja“ – mis tahes juriidiline või füüsiline isik, kes laseb puitu või puittooteid turule.

14 Määruse nr 995/2010 artikli 4 lõikes 2 on sätestatud: „Puitu ja puittooteid turule lastes rakendavad ettevõtjad nõuetekohast hooldsust. Selleks kasutavad nad menetluste ja meetmete raamistikku (edaspidi „nõuetekohase hooldsuse süsteem“), mis on määratletud artiklis 6.“

15 Määruse nr 995/2010 artikli 19 lõikes 1 on sätestatud: „Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva määruse sätete rikkumise puhul kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks.“

III.

Riigisisene õigus

16 Puiduseaduse § 1 lõike 1 punkti a kohaselt: „Käesolev seadus reguleerib [...] puitu ja puittooteid siseturule laskva ettevõtja õigusi ja kohustusi.“

17 Puiduseaduse § 4 lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt:

„1) Ettevõtja, kes laseb puitu ja puittooteid siseturule, on kohustatud kohaldama nõuetekohase hooldsuse süsteemi; see ei kehti, kui ta laseb siseturule puitu ja puittooteid, mille suhtes kehtib litsentsimiskord. Nõuetekohase hooldsuse süsteem kehtestatakse paberandjal või elektroonilisel kujul enne puidu ja puittoodete siseturule laskmist.

2) Ettevõtja on kohustatud rakendama ja regulaarselt hindama nõuetekohase hooldsuse süsteemi, välja arvatud juhul, kui tegemist on järelevalveorganisatsiooni rakendatud nõuetekohase hooldsuse süsteemiga.

3) Ettevõtja, kes laseb siseturule Slovaki Vabariigi territooriumil ülestöötatud puudelt või põõsastelt puitu ja puittooteid ning kes on metsaalade omanik, haldaja või korraldaja, haldaja muude õigusaktide alusel, muu õigusakti kohaselt puitu üles töötama või puid maha võtma volitatud isik, puude ja põõsaste langetamiseks volitatud isik või puitu ja puittooteid siseturule viiv isik, on kohustatud nõuetekohase hooldsuse süsteemi lisama ka andmed, dokumendid ning muude õigusaktide kohased registreerimisandmed ning metsaraie, puidu ja puittoodete käitlemise, transpordi ja puidu ja puittoodete siseturule viimise ning sellega seotud dokumentide kohta käiva teabe.“

- 18 Puiduseaduse paragrahvi 17 lõike 1 punkti c kohaselt, mis kehtis kuni 31. detsembrini 2019:

„Ettevõtja paneb toime muu haldusõigusrikkumise, kui [...] ta ei juuruta nõuetekohase hooldsuse süsteemi või ei kohalda nõuetekohase hooldsuse süsteemi õigesti ega hinda seda § 4 lõigete 1, 2 ja 3 või lõike 5 kohaselt [...]“

- 19 Puiduseaduse paragrahvi 17 lõike 5 punkti b kohaselt, mis kehtis kuni 31. detsembrini 2019:

„Järelevalveasutus määrab [...] lõike 1 punktide b, c või d alusel muu haldusrikkumise toimepanemise korral trahvi 2000–10 000 eurot.“

IV.

Eelotsusetaotluse põhjendused

- 20 Võttes aluseks nii haldustoimiku kui ka kohtutoimiku, leiab kassatsioonikohus, et käesolevas asjas on vaidluse all karistusmehhanism, mille Slovaki seadusandja võttis vastu määruse nr 995/2010 artikli 19 lõikes 1 antud volituse alusel. See on menetlus karistuste määramiseks selle määruse artikli 4 lõikes 2 ette nähtud kohustuste rikkumise eest, mida taotleja pidi täitma, kuna ta on ettevõtja nimetatud määruse artikli 2 punktide b ja c tähenduses. Kaebaja tõstas nii haldusmenetluses kui ka kassatsioonimenetluses sisuliselt küsimuse, kas tema valitud puidu müügiviis on kvalifitseeritav puidu turulelaskmisena määruse artikli 2 punkti b tähenduses, ja kas sellest tulenevalt oli ta tegelikult määruse artikli 2 punkti c tähenduses ettevõtja, kelle suhtes kehtivad määruse artikli 4

lõikes 2 ette nähtud kohustused ja nendest tulenev karistusmehhanism määruse artikli 19 lõike 1 alusel koostoimes puiduseaduse § 17 lõike 5 punktiga b.

- 21 Kassatsioonikohus tuvastas haldustoimiku ja kohtutoimiku alusel, et omavalitsusüksusena on kaebaja territoriaalüksus, mis on iseseisev juriidiline isik, kes käsutab oma vara (sh puitu). Kaebaja valis oma varade võõrandamiseks mudeli, mille kohaselt ta müüs tasu eest puitu füüsilistele ja juriidilistele isikutele. Sellega seoses tegutses ta nii, et müüs lepingute alusel või otse teatud mahus puitu/puidumassi füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kusjuures ta ise puitu üles ei töötanud, vaid selle eest vastutas ostja (kas iseseisvalt või kolmandate isikute abiga). Edasistest lepingusätetest, aga ka nii haldus- kui ka kohtumenetluses kaebaja esitatud nõuetest tuleneb, et ostjatele müüdud puidu ülestöötamine toimus selliselt, et kaebaja (müüja) volitatud töötajad märgistasid ära konkreetsed puud, mille ostjad üles töötasid. Teise võimalusena määrasid nad ülestöötamise maaala ja see toimus müüja/kaebaja töötajate järelevalve all.
- 22 Vastustaja käsitles kaebaja valitud puidu turustamise viisi metsamaterjali turulelaskmisena määruse nr 995/2010 artikli 2 punkti b tähenduses ning tema sõnul oleks kaebaja kui ettevõtja pidanud täita selle määruse artikli 4 lõikest 2 tulenevaid kohustusi. Vastustaja pidas käesolevas asjas määravaks asjaolu, et kaebaja ei andnud ostjatele üle riigisisese õiguse kohaselt puidu ülestöötamise ja maa-ala majandamise õigust, vaid müüs ainult otse puidumassi ning puidu ülestöötamise eest vastutas ostja. Vastustaja väitel, kui kaebaja annaks ostjatele üle õiguse teatud alalt metsamaterjali üles töötada, saaksid ostjatest metsamajandajad, kes peavad olema registreeritud metsaseaduse alusel (riigisisese õiguse sätete kohaselt) ja alles selle staatuse alusel oleks neil piisavalt teavet, et nad saaksid kohaldada nõuetekohase hoolsuse süsteemi. Kui vastustaja väitel teatud kogus puitu müüakse, siis selle määruse artikli 2 punkti b valguses ei oma tähtsust, kes puidu üles töötas – ettevõtja on puidumassi müünud isik ja laskis selle seega turule.
- 23 Kaebaja vaidleb sellele vastustaja seisukohale vastu, viidates asjaolule, mille kohaselt kaebaja valitud puidu müügiviis seisneb sisuliselt selles, et vaatamata lepingus puidu mahu täpsustamisele müüb ta kasvava metsa ülestöötamise õigust, mitte ülestöötatud puitu. Viidates komisjoni 12. juuni² 2016. aasta teatise C(2016) [755 final] stsenaariumile 10a (käesoleva otsuse punkt [7]), väidab kaebaja, et selline müük tähendab, et ta ise ei lase puitu turule määruse nr 995/2010 artikli 2 lõike b tähenduses ja seetõttu ei ole tal ettevõtja staatust selle määruse artikli 2 punkti c tähenduses. Niisuguses staatuses võiksid olla või on ainult ostjad, kes on müüdud puidu kätte saanud.
- 24 Võttes arvesse eelpool kirjeldatud asjaolusid, leiab kassatsioonikohus, et käesolevas asjas on tegemist vaidlusega liidu õiguse, täpsemalt määruse nr 995/2010 artikli 2 punktide b ja c tõlgendamise üle. Samuti on kassatsioonikohus seisukohal, et mõistete „ettevõtja“ ja „[puidu] turulelaskmine“

² Vt joonealune märkus 1.

selle määruse artikli 2 punktide b ja c kohane tõlgendamine on autonoomne, sõltumatu riigisisest õigusest ja selles kehtestatud eeldustest selle kohta, kellele peaks olema ettevõtja staatus. [...] [*eelotsuse küsimuse kordus*].

- 25 Käesolevat juhtumit uurides ei leidnud kassatsioonikohus ühtegi Euroopa Liidu Kohtu lahendit, mis käsitleks esitatud eelotsuse küsimusi või määruse nr 995/2010 artikli 2 punkte b ja c ning kassatsioonikohtu seisukohast on määruse nr 995/2010 artikli 2 punktide b ja c samuti võimatu selget vastust esitatud küsimustele tuletada. Tulenevalt asjaolust, et vaidlusalused küsimused puudutavad liidu õiguse tõlgendamist, on kassatsioonikohus seisukohal, et Euroopa Liidu Kohus on pädev neile vastama.
- 26 Määruse nr 995/2010 artikli 2 punktide b ja c tõlgendamise seisukohast juhib kassatsioonikohus käesolevas asjas erilist tähelepanu määruse funktsioonile ja eesmärgile, st võitlusele ebaseadusliku metsaraie ja ebaseaduslikult ülestöötatud puidu laskmisega siseturule (selle määruse põhjendused 1, 3, 15 ja 16). Kassatsioonikohtu hinnangul on antud juhul tegemist just nimelt mõistlike piiride seadmisega määruse nr 995/2010 artikli 2 punktide b ja c tõlgendamisele selliselt, et ühelt poolt puidukaubanduse (puidu müügi) meetodi teadlik valik ei viiks selle määruse eesmärgist ja mõttest ning reeglisüsteemist tulenevatest nõuetekohase hoolsuse süsteemist tulenevatest kohustustest hoidumiseni ning teisalt ei toimuks ärisuhetes ettevõtja mõiste ülemäärast või dubleerivat laiendamist ka üksustele, kelle puhul see määruse nr 995/2010 eesmärki silmas pidades ei ole vajalik.

v.

[...]

27 [...]

28 [...]

29 [...]

30 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovaki Vabariigi kõrgeim halduskohus) võttis määruse vastu hääletusega 3:0.

[...] [*menetluse peatamine, kohtu hääletustulemused, edasikaebamisteade*]

Bratislava, 26. aprill 2023

[...] [*kohtunike nimed*]